

VOICE

Voicing children Opportunities Interaction
Collective decision making Education

Οι 100 γλώσσες των παιδιών Loris Malaguzzi

Το παιδί αποτελείται από εκατό.
Το παιδί έχει εκατό γλώσσες,
εκατό χέρια,
εκατό σκέψεις,
εκατό τρόπους σκέψης,
παιχνιδιού, ομιλίας.
Εκατό, πάντα εκατό
τρόπους να ακούει,
Να θαυμάζει, να αγαπά,
εκατό χαρές
να τραγουδά και να καταλαβαίνει,
εκατό κόσμους να ανακαλύπτει,
εκατό κόσμους να ονειρεύεται.
Το παιδί έχει εκατό γλώσσες
(και εκατό, εκατό, εκατό ακόμα)
αλλά του στερούν τις ενενήντα εννιά
το σχολείο και ο πολιτισμός
διαχωρίζουν το κεφάλι από το σώμα.
Λένε στο παιδί
να σκέφτεται χωρίς χέρια,
να τα καταφέρει χωρίς το κεφάλι,
να ακούει και να μη μιλάει,
να κατανοεί χωρίς να χαίρεται,
να αγαπά και να θαυμάζει
μόνο το Πάσχα και τα Χριστούγεννα.
Λένε στο παιδί
να ανακαλύψει τον κόσμο που ήδη υπάρχει
και από τις εκατό του κλέβουν ενενήντα εννέα.
Λένε στο παιδί
ότι η εργασία και το παιχνίδι,
η πραγματικότητα και η φαντασίωση,
η επιστήμη και η φαντασία,
ο ουρανός και η γη,
η λογική και το όνειρο,
είναι πράγματα που δεν πάνε μαζί.
Και έτσι, λένε στο παιδί
ότι οι εκατό (γλώσσες) δεν υπάρχουν.
Τα παιδιά λένε: Αποκλείεται. Οι εκατό υπάρχουν!

Οι εκατό γλώσσες αποτελούν μια μεταφορά, με σκοπό να δηλωθεί η δυνατότητα των παιδιών να εκφράζονται μέσα από ποικίλα μέσα, ιδέες, συναισθήματα προκειμένου να κατανοήσουν όλα όσα συμβαίνουν γύρω τους.

VOICE

Voicing children Opportunities Interaction
Collective decision making Education

Πηγές

Edwards, C. (2001). Συνεργάτης, στοργικός τροφός και καθοδηγητής: Οι ρόλοι του δασκάλου του Reggio Emilia στην πράξη. Στο C. Edwards, L. Gandini, & G. Forman (Eds.), *Reggio Emilia: Οι χίλιες γλώσσες των παιδιών προσχολικής ηλικίας* (σσ. 255-282). Πατάκη.

Καπουλίτσα-Τρούλου, Θ. & Ιωαννίδου Αικ. (2012). *Κατανοώντας τις 100 γλώσσες του παιδιού. Σύγχρονες διδακτικές πρακτικές στην προσχολική αγωγή*. Θεσσαλονίκη: Γράφημα